

/op sneeuwschoenen Laplandse wildernis van Sarek

Het is lente. Daglicht wint het van de nacht. Bomen kleuren groen. Bloemen vullen de ochtendstond met fruitige aroma's. Mensen komen buiten, lachen volop en lijken gelukkig. De plaag van het joggen en fietsen is weer helemaal terug. Het is de tijd van het jaar waarin elke kamer in huis vol gestrooid ligt met winter outdoor uitrusting en wel afgewogen voedselpakketten. De droogmachine draait overuren en vult het huis met vreemde geuren. De livingtafel is bedekt met gedetailleerde kaarten van wildernisgebieden in het verre Noorden. We pakken, herpakken en vullen de pulka met donsassen en dikke slaapzakken, een vierseizoenstent, merino wollen sokken en bergen enthousiasme. De handbagage barst uit zijn voegen. Er is een goed plan nodig om de strenge dame aan de check-in te omzeilen. Gelukkig heb ik een rij grote tanden en lippen die van oor tot oor kunnen strekken. Mimiek, het werkt altijd.

winter

door de

Een twee uur durende vlucht, een halve voetbalwedstrijd om gas te vinden in Stockholm, zeventien uur gehik op de trein en vier uur busracing over gepolijste sneeuwwegen doorheen oneindige boreale bossen. Plotseling vullen majestueuze, witte afgeplatte bergen het busraam. Elke keer opnieuw wanneer we dit sprookjeslandschap binnenglijden, lopen de rillingen over de rug. Het avontuur start! Stalactieten van ijs druppen in de zon aan het kleine winkeltje in Ritsem. Een Sami koopt bier in en wenst ons geluk. "Het was smerig de laatste weken. Dit moet de eerste dag in weken zijn dat de zon aan zo'n heldere hemel staat!"

WELKOM IN LAPPONIA

We gespen de stangen rondom ons middel en onze schouders vast, en vertrekken voor een twee weken durende traverse door het werelderfgoed Lapponia. We steken het metersdik bevroren Akkajaure meer over onder een frontaal ondergaande zon. Onderweg ontmoeten we de Duitser Markus Heim, die droogweg mompelt dat dit z'n 86ste dag op de skilatten is. Hij probeert in honderdtwintig dagen te skiën van het uiterste zuidpunt van Noorwegen tot het uiterste noordpunt. Zijn kompas wijst noord, het onze zuidoostelijk.

"ER ZIJN GEEN SPOREN VAN VOORGANGERS. ALLES IS MAAGDELIJK WIT..."

We sneeuwflapperen het Sarek Nationaal park binnen. Er zijn geen sporen van voorgangers. Alles is maagdelijk wit. We schuifelen verder in niks meer dan een 'baselayer'. Een lichte bries herinnert er ons aan dat het nog altijd -8 graden Celsius is en nog geen lente. Ik vergeet altijd dat mijn vingertoppen op slag kunnen vastvriezen ook al schijnt de zon nog zo fel. Meneertje Bolt kan nog iets leren van de snelheid waarmee ik mijn primaloft softshell uit mijn rugzak tover. De condities zijn perfect. Een hemelsbrede lach.

Diep ingesneden valleien maken het eenvoudig om te navigeren en geeft ons meer tijd om het landschap in te ademen. Wow! Wat een scherpe rotswanden van hieruit gezien! Sneeuw en ijs spelen met de wetten van de zwaartekracht. De Ruohesvagge vallei ontgoochelt niet. Zelfs in slecht weer is dit prachtig.

*"DIEP INGESNEDEN VALLEIEN MAKEN
HET EENVOUDIG OM TE NAVIGEREN
EN GEEFT ONS MEER TIJD OM HET
LANDSCHAP IN TE ADEMEN. WOW!..."*

De woeste Rapadalen vallei in diep gevoren winterlaap

Winterbivak onder Áhkká (de oude vrouw), bewaakster van Sarek

KOUDE NACHTEN IN SKARJA

Om twee uur 's nachts de warme slaapzak verlaten bij een winderige -25 graden Celsius om het noorderlicht te bewonderen, is iets waar sommigen met hun vinger richting hun voorhoofd zouden voor draaien. Maar voor dit spektakel wil ik gerust rillende offers brengen. Skarja kan tellen als wildernis kruispunt. Hier ontmoeten we de eerste mensen in dagen. Otto, een reus van een Zweed, is hier om de steile couloirs rondom ons af te skiën ... op langlaufplanken! Gek! Hij is aangenaam gezelschap in de namiddagzon. We komen het Amerikaanse "awesome" overeen als geschikte term voor deze hemel op aarde. We hebben de nachttemperaturen bij heldere hemel voor deze tijd van het jaar (begin april) onderschat. Onze drie seizoenen Valandre Bloody Mary (comfort -8 graden Celsius) doet nochtans beter dan gespecificeerd, ook al moeten we extra donsassen aantrekken om de kou de baas te kunnen.

De tweede ochtend in Skarja worden we gewekt door vreemde geluiden. Het is alsof iemand naar ons roept vanuit de verte. Wanneer we het ochtendsmeer uit onze ogen vegen, wordt het duidelijk dat het rustige, heldere weer weggejaagd is door een stormdepressie. Sneeuw drijft van ene kant van de vallei naar de andere. Het is alsof God sneeuwstof veegt. We breken kamp af en vertrekken in de white-out. Kompas op Rovdjurstorget waar de immense Rapadalen ontspringt. Deze plek wordt ook wel eens liefkozend "kruispunt der roofdieren" genoemd. Ik vraag me af waarom? Je kunt een speld horen vallen.

Wanneer we dachten dat Sarek ons al alles had geschonken waar we voor gekomen waren, moesten we nog één vallei doorsteken. Een nieuw hogedrukgebied stationeert zich boven ons. Waarom heeft er ons niemand gewaarschuwd voor Rapadalen? Dat is geen vallei, dat is extravaganza! Hoe kunnen we dit allemaal absorberen? Binnen een paar maanden komen we hier terug voor een duizend kilometer lange tocht. Een packraft zal nodig zijn ... ▲

REISPERIODE

Het langlaufseizoen loopt van maart tot april.

VERVOER

Eerst met het vliegtuig richting Stockholm, nadien met de nachttrein richting Gallivare. Alle informatie vind je op www.sj.se.

ACCOMMODATIE

Bivakkeren met de eigen tent, eenvoudige berghutten aan de rand van het Sarek nationaal park. Meer informatie over overnachtingsmogelijkheden vind je op www.svenskaturistforeningen.se/en/Discover-Sweden/Facilities-and-activities/Lapland/Laponia/

MATERIAAL & MOEILIKHEID

Zware tocht (wildernisgebied in winterse, arctische omstandigheden). Een volledige paklijst voor wintertrekking vind je terug op www.hikingadvisor.be/wintertrekking.

NUTTIGE WEBSITES

Website van het Sarek nationaal park www.sverigesnationalparker.se/en/choose-park---list/sarek-national-park/visitor-information/getting-here/#:VfCBYVXtIBc.

Alle foto's © Steve Behaeghel
www.patagoniandreams.com

Nijak, de noordelijke toegangspoort tot de Ruottesvagge vallei

Skierfe, een 70m loodrechte granietwand, de oostelijke toegangspoort tot Sarek